

[Miljøministeren]

vendes til boligformål og til offentlige formål, og det sker for øjeblikket.

Må jeg sige til fru Birgith Mogensen, at jeg følte, det var et meget stærkt engageret indlæg, hun havde her i dag. Jeg deler ikke fru Birgith Mogensens vurdering af hashmarkedet, men jeg ønsker ligesom fru Birgith Mogensen, at det skal fjernes. Jeg så gerne, at vi her i folketinget havde en mere positiv holdning til sociale problemer af den karakter, som vi har på Christiania. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi siger: nu er der en udstrakt hånd, der betyder, at Christiania kan eksistere under visse regler, uagtet der er meget store sociale problemer på Christiania, som der er i resten af samfundet. Det er jo ikke christianitterne, der har opfundet problemerne, hverken med hash, alkohol eller tabletter, her i samfundet. Det er jo noget, hele vort samfund er gennemsyret af på mange, mange leder og kanter, uagtet vi alle har, siger vi da – det gør vi vel også herinde i folketinget og mener det – et ønske om at fjerne nogle af disse problemer.

Jeg håbede, at der, når jeg sluttede min redegørelse til folketinget, ville blive givet udtryk for synspunkter, komme holdninger frem, som kunne bruges i det fortsatte arbejde på Christiania, og derfor vil jeg godt takke, fordi jeg fik mit håb opfyldt. Det var en engageret debat. Jeg vil dog sige, at denne tak er ikke rettet til hr. Poulsgaard og til hr. Knud Lind, som, så vidt jeg kunne forstå det, har misforstået det, jeg har lagt op her. Og jeg vil i øvrigt undlade at svare, sådan som det indlæg, hr. Knud Lind kom med, fortjente.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil gerne begynde med nogle bemærkninger til forsvarsministeren, som citerede videre fra diskussionen i 1978 og på den baggrund sagde, at man ikke fra regeringens side havde lovet nogen som helst lovliggørelse i den tid, man udstrakte Christianias fortsatte beståen, idet det eneste, man have tænkt på, var, så vidt jeg husker forsvarsministerens ord, at det var de bygningsmæssige forhold, som skulle bringes i orden.

Så vil jeg gerne sige til forsvarsministeren, at hvis det har været regeringens eneste løfte om en lovliggørelse derude, at bygningerne skulle bringes i forskriftsmæssig stand, så

tror jeg virkelig, at hele folketinget er blevet vildledt. Jeg mener, at der ganske klart i ordet lovliggørelse må ligge, at det ikke udelukkende drejer sig om, at det ikke skal regne ned gennem taget på bygningerne, eller at der er visse brandsikringsforhold, som skal bringes i orden. Jeg synes, det løber som en rød tråd gennem hele debatten, at alle naturligvis har ment, at i dette lå naturligvis, at forholdene ikke skal fortsætte, som de er nu, og jeg tror ikke, det kan være nogen ubekendt, at netop omkring 1978 var Christiania nede på et nulpunkt i sin eksistens. Som det også er blevet sagt her i dag, regnede mange det faktisk for ganske givet, at man på det tidspunkt var blevet tvunget til at forlade arealet.

Så fortsætter forsvarsministeren, at han har sandelig heller ikke sagt, at det skal rømmes inden for 2-3 år. Dertil vil jeg gerne sige, at hvis man fortsat læser i forhandlingerne fra dengang, så forklarer forsvarsministeren ganske tydeligt selv, at nu bør der planlægges for dette område, og han forklarer, at normalt går der ca. 2 år med at udarbejde sådanne planer. Ministeren siger – ifølge sp. 5942 i Folketingstidende 1978-79:

»Med andre ord må det antages, at der vil forløbe 2-3 år, inden et nybyggeri kan påbegyndes.

Under de foreliggende omstændigheder er det regeringens opfattelse, at man bør lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kan iværksættes.«

Så spørger jeg: kan det læses på anden måde, end at ministeren mener, at når disse 2-3 år er gået, rømmes arealet, og så bruger man det på den måde, som de forudsatte lokalplaner naturligvis måtte give udtryk for? Jeg kan ikke læse det på anden måde, og jeg mener heller ikke, at folketinget, dengang man havde debatten, kunne opfatte det på nogen som helst anden måde.

Så mindede det mig egentlig lidt om de diskussioner, små børn har, når de ikke rigtig kan klare sig og bare siger: øv-bøv, hvor er du dum, da essensen af justitsministerens argumentation lød: øv-bøv, hvor er du en dum jurist. Jeg ved ikke, hvem af os der er de bedste jurister, og det er jo overhovedet heller ikke det, sagen drejer sig om. Sagen drejer sig om – og det må justitsministeren give mig ret i – at der er afsagt en dom af